

maal til den højtærede Justitsminister vedrørende § 15, 3die Stykke, hvor der staar, at Nummerpladerne leveres i udfyldt Stand af Politiet mod en af Justitsministeren fastsat Betaling. Vil den højtærede Minister ikke være saa venlig at oplyse os om, hvad det er for en Betaling, det her drejer sig om? Der er ud over Landet rejst en meget skarp Kritik af dette Forhold. Om denne Kritik er rigtig eller ej, tør jeg ikke sige; jeg fremfører den blot. Denne Kritik gaar ud paa, at Politiet flere Steder har lavet en større Forretning ud af denne Bestemmelse, end det i og for sig har været tilsigtet; med andre Ord, at Politiet tjener for meget ved at sælge disse Nummerplader. Og jeg kunde ikke tænke mig, at noget saadant har været Lovens Mening. Jeg kan heller ikke tænke mig, at det er den højtærede Justitsministers Mening, at der her skal være en Forretning for de paagældende Politimestre.

Med Hensyn til § 15, 6te Stykke, skal jeg sige, at det vilde have været heldigt, om Landstingsudvalget ogsaa der havde foretaget en redaktionel Ændring. Det lyder noget knudret, naar der staar: „der endnu ikke eller ikke mere er indregistrerede“. Her kunde jeg have ønsket en redaktionel Ændring, saaledes at der kom til at staa: „der endnu ikke er eller ikke mere er indregistrerede“. Jeg tror, at dette vilde være bedre Dansk end det, der nu staar i Lovforslaget. Men i øvrigt vil jeg gerne udtale min særlige Tilfredshed med den Formulering, som 6te Stykke har faaet, idet jeg anser den for at betegne et væsentligt Fremskridt, og det forekommer mig, at man ved denne Formulering har vist en berettiget Hensyntagen til de erhvervsdrivende. Der staar fremdeles, at det kan i disse Regler betinges, at der erlægges en Afgift. Denne Afgift maa formentlig blive en Vægtafgift, og jeg vil da antage, at man vil forme det paa den Maade, at det bliver en Procentdel af det erstattede Køretøjs Vægtafgift, der betales. Forholdet er jo det, at det Køretøj, som er ukøredygtigt, har betalt sin Vægtafgift i Forvejen, og det vil derfor være rimeligt, at man viser et skaansomt Hensyn med Hensyn til den Afgift, der skal betales for en saadan Erstatningsvogn. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil stille sig velvilligt og imødekommende paa dette Punkt.

Maa jeg ogsaa rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister med Hensyn til § 17, 2det Stykke. Jeg vil gerne vide, hvorfor man har sat Tidsbestemmelsen 5 Maaneders Varighed. Det forekommer mig, at

det havde været mere rimeligt, om man i Stedet for 5 Maaneder havde sat 6 Maaneder, idet det jo her drejer sig om Folk, der flytter, og i Almindelighed gælder det jo, at naar man flytter, er det snarere for 6 end for 5 Maaneder. Men det er muligt, at der ligger andre Forhold til Grund for, at man har valgt 5 Maaneder.

Den Ændring, som Landstinget har foretaget i § 18, er jeg ikke tilfreds med. Den gaar ud paa, at Justitsministeren fastsætter nærmere Regler for de i Stykke 1 omhandlede Eftersyn og fastsætter Betalingen for de i Stykkets 2det Punktum nævnte Eftersyn, og at der for de øvrige i Bestemmelsen omfattede Eftersyn intet Vederlag ydes. Det er en betydelig Ændring fra det, Justitsministeren havde foreslaaet. Jeg er enig i, at naar en Politibetjent sammen med en motorsagkyndig stopper et Automobil, foretager en Undersøgelse, og det viser sig, at der intet er i Vejen med Køretøjet, det opfylder alle Lovens Forskrifter, saa bør den paagældende ikke betale noget som helst for denne Undersøgelse; men i de ikke faa Tilfælde, hvor Forholdet er det modsatte, hvor det viser sig, at der er Mangler ved den paagældende Motorejers Køretøj, at han har overtraadt Lovens Forskrifter, og hvor det er nødvendigt, at der afgives Attester og Erklæringer, som paaviser Fejlen, er det meningsløst, at den paagældende ikke skal betale for den Ulejlighed, han paabyrder det offentlige, Politiet og de sagkyndige.

Maa jeg i Anledning af Stykke 3 i samme Paragraf gøre en Bemærkning, idet jeg vil anmode den højtærede Minister om at bede de sagkyndige vise en vis Form af Hensyn og ogsaa en vis Form af Konduite. Naar jeg fremdrager det, skal jeg ærligt tilstaa, at jeg sigter til et bestemt Tilfælde, hvor det er blevet mig opgivet, at et Køretøj bliver standset ca. 1/2 Mil fra en større Købstad efter at have kørt to Mil fra Hjemstedet. Den motorsagkyndige og Politiet paaviser en Fejl ved Køretøjet, og Ejeren anmoder om Tilladelse til at køre den halve Mil til den paagældende Købstad, hvor det kunde blive ordnet. Herimod satte baade Politiet og den sagkyndige sig, og de beordrede ham til at køre den lange Vej, de to Mil, tilbage til hans Hjemsted, hvor der ingen Mekaniker var, der kunde hjælpe ham, og saa skulde han yderligere have Udgift for at faa Køretøjet slæbt de 2 1/2 Mil ind til den paagældende Købstad. Det er i høj Grad Malkonduite, der maa paatales. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister, at han i Relation til dette